vergadering **C281**
zittingsjaar 2021-2022

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn

van 25 mei 2022

(Een aantal sprekers namen mogelijk deel via videoconferentie.)

Vlaams Parlement

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de communicatie van het Departement Omgeving over de vermeende vaststelling van een illegale slachtvloer in de abdij van Averbode
– 2770 (2021-2022) 3

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over informatie inzake het handhavingsbeleid op het vlak van dierenwelzijn
– 2820 (2021-2022) 4

VRAAG OM UITLEG van Els Sterckx aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het hoge aantal dierenwelzijnsinbreuken bij het transport naar het slachthuis
– 2949 (2021-2022) 8

VRAAG OM UITLEG van Sofie Joosen aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de resultaten van het overleg met de pluimveesector over de uitfasering van kooisystemen
– 2997 (2021-2022) 10

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het taalbeleid voor advertenties bij BRUZZ
– 2768 (2021-2022) 13

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de organisatie van de 11 juliviering in Brussel
– 2769 (2021-2022) 17

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding, over de deelname van de minister aan de vergaderingen van het College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
– 2999 (2021-2022) 20

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de communicatie van het Departement Omgeving over de vermeende vaststelling van een illegale slachtvloer in de abdij van Averbode
– 2770 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Voorzitter, collega's, minister, ik wil zeker het moeilijke debat dat in de commissie Landbouw gevoerd wordt niet overbrengen naar hier, maar ik wil toch een vraag stellen in verband met de illegale slachtvloer in de abdij van Averbode wat betreft het dierenwelzijn. Het gaat hier over een milieuaspect, waarover minister Demir zich al heeft uitgesproken, maar ook over het dierenwelzijn.

Er is veel consternatie ontstaan over de boerderij van de abdij van Averbode, waarbij voor sommigen zelfs – maar dat is alles een beetje in een negatief daglicht stellen, wat nogal eens gebeurt in dit dossier – het voortbestaan van de hele abdij aan de orde zou zijn, wat natuurlijk niet het geval is. In het slechtste geval gaat het over de boerderij of een gedeelte ervan.

Naar aanleiding van het hele stikstofprobleem is er een persbericht verschenen van het Departement Omgeving nadat er inbreuken op het vlak van dierenwelzijn en ruimtelijke ordening waren vastgesteld, omdat er een illegale slachtvloer zou zijn. Daarvoor werd een proces-verbaal opgemaakt. Zoals ik al zei, heeft minister Demir zich daar reeds over uitgesproken. Minister, deelt u haar mening ter zake?

De abt erkent dat er zo'n zestien varkens per jaar geslacht worden op de abdij voor eigen consumptie. Dit zou echter geen inbreuk zijn, en dat bevestigt ook de burgemeester van Scherpenheuvel-Zichem. Er zou immers alleen een gemeentelijke en geen Vlaamse vergunning nodig zijn voor elk dier dat geslacht wordt, en die hadden ze ook. Dat wordt op een bepaald moment tegengesproken door uw collega-minister.

Was uw inspectie op de hoogte van de inspectie die door Milieu is gebeurd en de opgestelde pv's voor de illegale slachtvloer? Werd er ook een inspectie uitgevoerd door uw diensten? Er is nogal wat commotie over het feit dat er gecommuniceerd wordt wanneer er vaststellingen gebeuren door de inspectie. Hoe zit dat bij Dierenwelzijn? Mij lijkt dat vrij logisch, omdat je daar anderen die dingen zouden doen die niet mogen, probeert aan te manen om dat niet te doen.

Wat is uw interpretatie van de regelgeving rond het legaal slachten van individuele dieren? Zijn de praktijken van de boerderij van de abdij reglementair of niet? Ik heb het dan natuurlijk niet over het milieuaspect, waar uw collega zich al over heeft uitgesproken, maar wel over het dierenwelzijnsaspect. Ik kijk uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Net zoals u heb ik vernomen dat er vaststellingen zijn gedaan in verband met het onvergund slachten van dieren in de abdijboerderij. Die vaststellingen zijn niet gedaan door mijn diensten, dus niet door Dierenwelzijn Vlaanderen. Zij zijn ook niet betrokken geweest. Het ging om een controle door de milieu-inspectie. Ik begrijp dat het ook gaat om inbreuken op de milieuwetgeving.

Of de activiteiten die in dezen gehekeld werden, al dan niet conform de milieuwetgeving hebben plaatsgevonden, ligt buiten mijn bevoegdheid. Ik ben bevoegd voor één stukje van de toepasselijke regelgeving, namelijk het dierenwelzijn. Voor wat dat betreft, gelden voor thuisslachtingen van varkens geen specifieke regels, behalve

natuurlijk dat een slachting altijd met een verplichte voorafgaande verdoving plaats dient te vinden en moet worden verricht door een bekwaam persoon.

Voor meer informatie dienaangaande moet ik u doorverwijzen naar mijn collega, bevoegd voor het leefmilieu, want het gaat ook over een vermeende overtreding van de milieuregelgeving.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Dat wil zeggen dat u op geen enkel ogenblik betrokken bent en dat u ook niet weet of er effectief overtredingen zijn tegen het dierenwelzijn.

Het lijkt mij alleszins, gelet ook op het verschil in interpretatie tussen enerzijds het lokale niveau ginder en anderzijds minister Demir, van belang dat er in de toekomst wordt bekeken in welke mate de milieuregels eventueel afgestemd kunnen worden op de regels qua dierenwelzijn. Met het opmaken van de codex zou het misschien toch niet slecht zijn dat er wordt geprobeerd om daar op de een of andere manier op in te spelen, want het gaat niet zozeer over de abdij maar over het gegeven van de thuisslachtingen.

Ik begrijp uit uw antwoord dat u zegt dat dit een milieudossier is en het op zich niets te maken heeft met dierenwelzijn, vooral ook omdat uw inspecteurs niet ter plaatse zijn geweest en daar ook geen kennis van hebben genomen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik heb daar weinig aan toe te voegen. Ik veronderstel dat dit vakkundig afgehandeld wordt, maar mijn diensten waren niet betrokken in dezen. Ik heb ook begrepen dat het in concreto gaat over het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) dat geschonden zou zijn. Het wordt ook verder afgehandeld door de betrokken milieudiensten.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Dank u wel voor het antwoord.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over informatie inzake het handhavingsbeleid op het vlak van dierenwelzijn
– 2820 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Ik ben het met u eens, minister, als u op dit soort vragen antwoordt dat we eens moeten kijken wat er allemaal al is gebeurd op vlak van dierenwelzijn. Ik wil dat graag bevestigen, ook als oppositielid heb ik daar geen probleem mee. Maar ik heb de voorbije maanden een aantal vragen gesteld in verband met cijfers rond het dierenwelzijnsbeleid en ik blijf erbij dat cijfers heel goed zijn als basis voor een beleid, en zeker voor een ondersteunend beleid. Elk goed beleid vertrekt bij een goede analyse.

Ik heb effectief al een aantal cijfers opgevraagd, onder andere over het aantal meldingen van misbruik of verwaarlozing van konijnen, waarop u antwoordde dat u niet over die cijfers beschikt. Hetzelfde deed ik in verband met kwekers-handelaars, waar

u wel kon uitleggen hoeveel controles er zijn gebeurd, maar niet hoeveel inbreuken er werden vastgesteld en wat de aard was van de inbreuken. Dat is zeker en vast een tekortkoming, aangezien er heel wat kwekers en handelaars moeten worden gesloten vanwege dierenverwaarlozing. Daardoor moeten honderden dieren worden opgevangen, onder andere in dierenasielen.

Daarom stel ik nogmaals mijn mondelinge vraag, minister. Dierenwelzijnsbeleid is inderdaad een vrij jong domein in Vlaanderen. Ik neem aan dat u voor het recente verleden niet over cijfers beschikt. Mijn vraag is erop gericht om u en de administratie aan te manen om toch zo snel en zo veel mogelijk cijfers te verzamelen.

Dit zijn mijn vragen. Hoe verklaart u dat er geen cijfers zijn over het aantal vastgestelde inbreuken en de aard van de inbreuken bij kwekers-handelaars? Gaat u in de toekomst inzetten op het beter verzamelen van gedetailleerde data over meldingen en vaststellingen van inbreuken? Hoe bepaalt de inspectie Dierenwelzijn prioriteiten en strategie zonder deze gegevens?

Ik wil hier nog het volgende aan toevoegen. Het heeft niets met uw beleidsdomein te maken, maar met de ambitie van uw collega van Justitie, minister Zuhal Demir, die een eigen Vlaams justitiebeleid wil voeren op de domeinen waar dat kan. Voor een eigen Vlaams veiligheidsbeleid zou het ook belangrijk zijn dat we voor dierenwelzijn over die cijfers beschikken.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Dit is niet zo'n eenvoudige kwestie. Ik ben natuurlijk voorstander van meten, voor zover het gaat om relevante data die ook effectief leiden tot weten. In realiteit zeggen cijfers in onze materie niet altijd heel veel en ook niet altijd wat mensen denken dat ze zeggen. Dan moeten we keuzes maken. U weet dat we ons aantal inspecteurs gevoelig hebben kunnen uitbreiden, maar ze zijn, als je het mij vraagt, nog altijd beperkt in aantal. Hoewel we een besparing moesten doorvoeren, zijn we er toch twee keer in geslaagd om het aantal dierenwelzijnsinspecteurs op te voeren, tegen de stroom in. Maar dan wil ik ook wel dat ze hun krappe tijd op de meest efficiënte manier inzetten. Die kunnen ze misschien beter niet aan bureaucratische aangelegenheden besteden, maar wel met hun botten op de vloer gaan staan, daar waar er mogelijk dierenmishandeling wordt vastgesteld.

Het is geen exacte wetenschap. Bij dierenwelzijn zijn de data niet bepaald binair. Ik geef u een paar voorbeelden. Het is eigenlijk altijd voorwerp van interpretatie, inschatting en de evaluatie van een concrete situatie. In zo'n gevallen geven naakte cijfers soms wel een vertekend beeld, wat dan weer een risico op verkeerde interpretaties of gevolgtrekkingen inhoudt.

Als we het bijvoorbeeld hebben over het aantal vastgestelde inbreuken, dan volgt onmiddellijk de vraag hoe dit geteld wordt. Stel dat je vijf hokken met telkens twee honden hebt, en in drie hokken hebben de dieren geen water. Is dat dan 1 overtreding of zijn dat er 3, omdat het om 3 hokken gaat, of 6, omdat er 6 honden betrokken zijn? U ziet dus dat als ik u zou zeggen dat ergens 23 overtredingen zijn vastgesteld, u nog niet concreet weet wat dat betekent.

En stel dat men in twee kwekerijen zeventien katten houdt, dan zou je bij controle kunnen zeggen dat in kwekerij één vijf overtredingen worden vastgesteld en in kwekerij twee maar één. Maar het kan best zijn dat de toestand in de tweede kwekerij veel erger is en de vaststellingen ingrijpender zijn wat het dierenwelzijn betreft, dan in het eerste geval.

Je kunt je dan afvragen of dat niet opgelost kan worden door de aard van de vaststelling te registreren. De vraag rijst dan tot op welk detailniveau we hier dan moeten gaan. Een overtreding van de dierenwelzijnsregelgeving kan immers heel veel

verschillende vormen aannemen, waarbij heel vaak ook nog verschillende interpretaties en nuances kunnen bestaan. Klassiek wordt dan gezegd: 'Registreer welk artikel van de wet of het besluit overtreden wordt.' De meeste overtredingen zijn eigenlijk gebaseerd op artikel 4, §1, van de Dierenwelzijnswet. Dit artikel luidt als volgt: "Ieder persoon die een dier houdt, verzorgt of te verzorgen heeft, moet de nodige maatregelen nemen om het dier een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domesticatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen." Dat is een vrij algemeen artikel, dat ons ook wel de mogelijkheid biedt om op te treden, maar het is altijd een vrij ruime interpretatiebevoegdheid die berust in hoofde van onze inspecteurs. Als ik zeg dat bij een controle een overtreding van artikel 4 van de Dierenwelzijnswet is vastgesteld, dan weet u daarmee nog altijd bitter weinig. Gaat het dan over onvoldoende voeding, water, verrijking, of over effectieve zware mishandeling? En wanneer een inspecteur dat in meer detail zou moeten gaan registreren, dan zou hij aangeven dat bijvoorbeeld de huisvesting te vuil was. Wat betekent dit dan? Dat is opnieuw een interpretatie.

U ziet dus dat het aantal overtredingen en de aard van de overtredingen soms weinig tot niets zeggen. Ik denk dat inspecteurs belasten met het registreren van dit soort gegevens weinig zou bijdragen aan het dierenwelzijnsbeleid, maar er wel voor zou zorgen dat er minder tijd overblijft voor effectieve controles. Dat is natuurlijk mijn bezorgdheid: ik probeer de beschikbare mankracht zo efficiënt mogelijk in te zetten. Dat neemt natuurlijk niet weg dat we heel wat gegevens registreren: wanneer wordt er een controle gedaan, is er een waarschuwing of een pv opgesteld, zijn er dieren in beslag genomen? Dat is voor mij een belangrijker criterium, want voor ons is dat een verregaande handeling: we doen dat enkel als de situatie bijna levensbedreigend is. We doen dat ook niet graag, want dat geeft ook wel wat last voor onze diensten, en voor heel wat asielen, die die in beslag genomen dieren moeten opvangen. Dat duidt dus wél op de aard en de mate waarin het dierenwelzijn echt in het gedrang is. Dat zijn wat mij betreft nog meer relevante gegevens, en die worden gebruikt om onze prioriteiten en strategie te bepalen. Het feit dat die gegevens worden geregistreerd en kunnen worden geconsulteerd in een vorm die bruikbaar is voor Dierenwelzijn, betekent natuurlijk niet noodzakelijk dat die ook beschikbaar zijn in absolute cijfers.

Het is dus altijd wel een beetje een afweging: hoe kunnen we de beschikbare mankracht maximaal inzetten, met zo weinig mogelijk administratieve overlast, en toch nog een goed zicht behouden op de situatie op het terrein? We meten en registreren dus wel, zodat we ook weten, maar wat de mate van gedetailleerdheid betreft, moet u mij toestaan dat we onze inspecteurs niet willen overladen met al te veel registratieplicht ter zake.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Ik deel uw algemene visie daarop. Echt optreden is inderdaad belangrijker dan de cijfers noteren. Ik denk echter dat het mogelijk moet zijn om een evenwicht daartussen te zoeken. Zoals ik ook in de vraagstelling formuleerde, is dit inderdaad een jong beleidsdomein. Als ik bijvoorbeeld bekijk hoe de politie nu werkt en hoe daar de cijfers worden geïnventariseerd: pakweg twintig jaar geleden was dat ook niet zo. Ik denk dus dat er werk aan de winkel is, maar ik deel uw mening: zolang er keuzes moeten worden gemaakt, is het beter om effectief op te treden dan om mensen administratief werk te laten doen. Ik ben echter blij dat u mijn bekommernis begrijpt. Ik stel mijn vraag ook voor een stuk in het kader van de globale visie van deze Vlaamse Regering, en zeker van minister Demir, op het vlak van alles wat justitie en veiligheid betreft waarvoor Vlaanderen zelf bevoegd is, opdat men daar zo veel mogelijk zou doen. Vandaar mijn vraag, maar ik ben tevreden met uw antwoord, en ik hoop dat we inderdaad naar een evenwicht kunnen streven tussen

effectief optreden en gegevens verzamelen die nuttig zijn voor eventuele nieuwe, verdere beleidsmaatregelen.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, we hebben het hier nu over de cijfers van het handhavingsbeleid, maar ik zou dit willen verbreden naar alle cijfers, want sinds 2019 vraag ik op zeer regelmatige basis cijfers op, en in zowat de helft van de gevallen krijg ik altijd als antwoord: 'Ik heb geen cijfers. Ik ben ook niet van plan om hierover cijfers bij te houden.' Ik denk dat dat toch wel heel belangrijk is om tot een gedegen dierenwelzijnsbeleid te komen. Als we geen cijfers hebben, kunnen we ook nooit zien waar het misloopt. Misschien is dat niet altijd een exact beeld van wat er nodig is op het terrein, maar die cijfers geven wel een indicatie aan u als beleidsmaker: daar lopen dingen mis, daar kan er worden bijgestuurd, hoe kunt u aan de hand daarvan een beleid vormen? Mijn bijkomende vraag is dus: bent u bereid om in alle domeinen van dierenwelzijn meer informatie en meer cijfers bij te houden?

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Dit is een begrijpelijke vraag van de collega, want het voelt natuurlijk een beetje vreemd en onnatuurlijk aan dat we niet beschikken over die cijfers. Maar het is toch iets complexer dan dat. Die overtredingen zijn inderdaad moeilijk te kwantificeren, moeilijk in te delen volgens ernst en moeilijk te vergelijken. Ik denk dan ook dat de vraag naar een databank nuttig en nodig is. De opmerking is zeer terecht dat we de mensen op het terrein ook nodig hebben.

Wat wel goed zou zijn, is dat bepaalde vaststellingen, de meest nuttige, worden bijgehouden en geregistreerd. Ik hoor de minister zeggen dat daar werk van gemaakt wordt, en dat is een goede zaak. Het woord 'evenwicht' was volgens mij ook zeer goed gekozen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Mevrouw Sterckx, ik zal niet ontkennen dat u mij overlaadt met allerhande schriftelijke vragen, waarbij u mij heel gedetailleerd over van alles en nog wat bevraagt. Wanneer ik daar allemaal op zou ingaan, zouden mijn dierenwelzijnsinspecteurs vooral nog veel meer tijd moeten besteden achter hun bureau. Al uw detailvragen zijn mijns inziens niet altijd beleidsrelevant, om het eufemistisch te stellen. Ik heb liever dat mijn dierenwelzijnsinspecteurs vooral op het terrein aanwezig zijn, in en met hun laarzen, waar zich mogelijke problemen inzake dierenwelzijn voordoen.

Een en ander belet natuurlijk niet dat ik wel met een digitaliseringsproject bezig ben in het kader van Dierenwelzijn. Het gaat over een databank van de afdeling Dierenwelzijn, waarbij we via een gefaseerde aanpak meer dan 1 miljoen euro investeren in een ingrijpend digitaliseringsproject, dat er niet alleen voor moet zorgen dat we meer data kunnen gebruiken, maar dat vooral ook een tool is voor onze dierenwelzijnsinspecteurs en voor de afdeling Dierenwelzijn om efficiënter en op een meer geüniformeerde manier te kunnen werken. Ook op het vlak van de handhaving willen we er via digitale weg voor zorgen dat een boetebrief en een boetebeslissing uit de applicatie kunnen rollen. We willen ook werken met een aantal digitale loketten waarbij de betrokkenen hun erkenningsaanvraag kunnen indienen en opvolgen wanneer het gaat over bijvoorbeeld dierenasielen, handelszaken, transportvergunningen enzovoort.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, ik dank u voor uw bijkomende antwoord. Ik denk dat dit de methodiek is die moet worden toegepast. Naarmate er

meer wordt geïnformatiseerd en inbreuken volgens een bepaald stramien kunnen worden vastgesteld, is het ook gemakkelijker om ze te inventariseren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Els Sterckx aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het hoge aantal dierenwelzijnsinbreuken bij het transport naar het slachthuis
– 2949 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, uit cijfers die collega Vandenhove via een schriftelijke vraag aan u heeft opgevraagd, zou blijken dat dierenartsen die toezicht houden in de slachthuizen, veel inbreuken melden tijdens het transport. Van de 757 gemelde inbreuken vorig jaar hadden er maar liefst 663 betrekking op het transport. Daartegenover staan maar 2 waarschuwingen en 21 pv's die gaan over de behandeling van de dieren in het slachthuis.

Bij de overtredingen inzake het transport gaat het vooral om vaststellingen door de dierenarts ter plaatse dat bepaalde dieren eigenlijk niet vervoerd hadden mogen worden omdat ze ziek of gewond zijn. Sommige dieren overleefden de rit naar het slachthuis zelfs niet. Blijkbaar zouden vooral de hogere kosten om het dier ter plaatse op de boerderij te slachten een beweegreden zijn om het alsnog onwettelijk op een transport te zetten richting het slachthuis. Voor gewonde of zieke dieren is dat echter een marteling en vanuit het oogpunt van dierenwelzijn onaanvaardbaar.

Minister, hoe evalueert u deze cijfers? Acht u bijkomende initiatieven nodig om deze toestanden te voorkomen? Zult u desgevallend met de transportsector samenzitten in verband met dit thema?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Het is inderdaad zo dat een groot deel van de vastgestelde overtredingen door de dierenarts met opdracht (DMO) de aanvoer naar de slachthuizen betreft. Ik herken daarin toch ook dat dat de resultante is van onze aanpak, waarbij we op zo veel mogelijk plaatsen meer effectieve controles gaan uitoefenen. Het vervoer is natuurlijk wel een 'nefralgiek' punt. Dit zijn overtredingen die begaan werden door de vervoerder en/of de veehouder en men kan hiervoor het slachthuis moeilijk met de vinger wijzen.

De cijfers tonen aan dat de dierenartsen met opdracht in onze slachthuizen hun job goed doen. Verwacht werd dat het hoge aantal informatieformulieren zou afnemen naarmate de DMO's volhardden in hun opdracht. We zien dat ook in de praktijk: slechts ongeveer 36 procent van de binnengekomen informatieformulieren van het afgelopen jaar dateert uit de tweede helft van dat jaar. De overige 64 procent van de informatieformulieren dateert dus uit de eerste helft van 2021. Er is dus wel degelijk een effect dat we kunnen bevroeden.

Ondanks deze daling blijven onregelmatigheden met betrekking tot het transport de basis voor het grootste deel van de meldingen door de DMO's.

Zoals al eerder in deze commissie gezegd, zet ik momenteel in op de analyse van de huidige werking van de DMO's om op basis daarvan te evolueren naar de meest effectieve en efficiënte wijze van de controles door de DMO's in de Vlaamse slachthuizen. Vorig jaar heb ik een studieopdracht uitbesteed om het systeem waarmee

we nu werken te evalueren om aanbevelingen te doen in functie van optimalisering. Het rapport werd recent opgeleverd en bevat ook aanbevelingen als het gaat over het transport. Het is interessant om hierbij te vermelden dat in het kader van deze opdracht, in november 2021, zes opleidings- en overlegmomenten van de DMO's werden georganiseerd. Daarbij werd elk deelfacet van de dierenwelzijnscontrole in de slachthuizen doorgenomen en desbetreffende vragen besproken en opgelijst. Dat gaat over de transportwaardigheid en het transport zelf, het los- en veedrijfproces, de wachtruimte, de bedwelming, de effectiviteit van de bedwelming en het verbloeden als belangrijke stappen die in acht moeten worden genomen.

De nieuwe studieopdracht die door mijn diensten is uitgeschreven, gaat over de vraag om over te gaan tot een praktische uitwerking van de conclusies van dat adviesrapport, waaronder de vraag naar het verbeteren van het transport van dieren naar de slachthuizen. Concreet wordt gevraagd om na te gaan hoe men ter zake het best sanctionerend kan optreden en wie we vooral moeten responsabiliseren. Wie moeten we aantikken? Gaat het over de toeleveranciers en chauffeurs van niet-transportwaardige dieren? Dit om te bepalen hoe het controlebeleid hierop het best kan worden afgestemd.

Er wordt ook ingezet op sensibilisering. Zo zijn er op de website van Dierenwelzijn Vlaanderen uitgebreide brochures te vinden over de criteria voor de geschiktheid van transport van dieren. Daarnaast wordt er ook aan actieve sensibilisering gedaan, bijvoorbeeld het actief folders verspreiden over het transport van dieren door mijn inspectiedienst aan de betrokken personen. Het is ook de bedoeling om de folders via landbouwbeurzen te verspreiden. Er vindt tevens ook af en toe communicatie in landbouwtijdschriften plaats.

Geschiktheid voor transport is ook een regelmatig terugkerend onderwerp in het overleg dat we organiseren met zowel de slachthuisfederaties als de landbouworganisaties.

Het staat alleszins vast dat het transport van levende dieren vooralsnog een onvermijdelijke schakel is in de vleesindustrie. Het is ook altijd een bron van stress voor dieren. Door een goede planning van de transporten en een aangepaste rijstijl kan hieraan gedeeltelijk verholpen worden. Dit is een onderdeel van de verplichte opleiding die transporteurs nu moeten volgen in het kader van het verwerven van een getuigschrift van vakbekwaamheid. Dat is maar één elementje van de problematiek. Dit getuigschrift is verplicht voor iedereen die commercieel landbouwhuisdieren vervoert.

Indien er alsnog onregelmatigheden vastgesteld worden met betrekking tot het vervoer zal hier blijvend en kordaat tegen worden opgetreden.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Dank u minister, voor uw uitgebreide antwoord. Het klopt wat u zegt. We zijn strenger gaan optreden in de slachthuizen zelf, en nu verplaatst het probleem zich naar de transporten. Natuurlijk niet in groten getale, maar er is toch duidelijk een zichtbaar probleem op de transporten zelf. Het is dus heel goed dat u hier onderzoek naar gaat doen. Een van de dingen die u misschien kunt doen, die u kunt meenemen in het onderzoek naar hoe dieren het best getransporteerd kunnen worden, is ook af en toe die transporten controleren. De slachthuizen weten wanneer transporten gaan aankomen en ook van waar die vertrekken, dus ze kunnen dat eventueel aan de diereninspecteurs doorgeven, om af en toe al een inspectie uit te voeren terwijl het transport nog aan het rijden is. U kunt dat dan meenemen in de algemene evaluatie die u wilt opstellen, om te kijken hoe het transport van dieren het best kan gebeuren, want dan kunnen die inspecteurs daar op het transport zelf al eventuele inbreuken vaststellen.

Mijn bijkomende vraag is dus of u bereid bent om inspecteurs in te zetten om ook die transporten tijdens het transport zelf te controleren.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wat dat laatste betreft, dat is net het doel van de opdracht die we hebben uitgeschreven: hoe ga je het meest efficiënt dat controlebeleid gestalte geven? Je hebt natuurlijk minstens drie betrokken partijen. Je hebt enerzijds het ontvangende slachthuis, waar de dieren worden afgeladen, de vervoerder en de locatie waar ze worden opgeladen – als er al geen sprake is van tussenstations. De vraag is: hoe ga je efficiënt optreden? Wie ga je aantikken? Wie ga je in eerste instantie responsabiliseren? Hoe kunnen we de controleketen op dat vlak nog versterken?

Ik erken dat we in de lange ketting absoluut verschillende ketens hebben versterkt, met ondertussen 57 dierenartsen met opdracht, waarvan 48 met een vaste opdracht. Daar hebben we absoluut de controle versterkt. Maar nu komt het erop aan om ook in die keten te zien hoe we het meest efficiënt kunnen optreden. Hoe kunnen we zorgen voor een responsabilisering wat de taken en verantwoordelijkheden betreft? Hoe kunnen onze controlediensten het efficiëntst optreden? Is dat met vliegende brigades? Ik zeg maar wat. Dat is misschien een mogelijkheid. Maar dat moet dat rapport in concreto wel opleveren.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Dank u, minister, voor het antwoord. Wij kijken ook mee uit naar de resultaten van het rapport, en ik zal u daar te gepasten tijde nog een schriftelijke vraag over stellen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sofie Joosen aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de resultaten van het overleg met de pluimveesector over de uitfasering van kooisystemen
– 2997 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Minister, tijdens de plenaire vergadering van woensdag 11 mei vernamen we tijdens de actuele vraag van collega Coenegrachts dat u op maandag 16 mei een overleg zou hebben met de pluimveesector over de uitfasering van kooisystemen voor het houden van pluimvee. Ik ben blij te vernemen dat u alweer de handen uit de mouwen steekt om het welzijn van dieren, ditmaal kooikippen, te verbeteren.

Naast een overleg met de sector bent u ook actief bezig, samen met de landen van de Vughtgroep, om de problematiek op Europees niveau blijvend aan te kaarten.

U hoopt stapsgewijs vooruitgang te boeken in dit dossier om zo uiteindelijk operationele doelstelling 14 van de Vlaamse beleidsnota Dierenwelzijn te bereiken. Ik ben dan ook benieuwd of er op het overleg met de sector stappen vooruit zijn gezet. De Vlaming is alvast te vinden voor het afschaffen van de praktijk van kooikippen. Uit een onderzoek van GAIA blijkt namelijk dat 70 procent van de Vlamingen bereid is om meer te betalen voor voedingsproducten met eieren van scharrelkippen of kippen met vrije uitloop.

Minister, wat heeft het overleg met de pluimveesector opgeleverd? Acht u de doelstelling van een uitfasering van kooisystemen haalbaar? Zo ja, op welke termijn? Welke diervriendelijke alternatieven voor de kooisystemen waarvan eveneens sprake in de beleidsnota ziet u concreet? Zijn er nog stappen op Europees niveau gepland? In hoeverre is de Europese Commissie mee in dit verhaal?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik heb inderdaad met vertegenwoordigers van de pluimveehouders overleg gehad over de mogelijke uitfasering van kooisystemen voor legkippen. Dit voornemen is opgenomen in het regeerakkoord van de huidige regeerperiode.

Ik heb inderdaad gezegd dat ik dit stapsgewijs wil aanpakken. De eerste stap was het opmaken van een economische impactstudie, die opgeleverd is door het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) samen met projectpartner Proefbedrijf Pluimveehouderij. De duur van de studie bedroeg één jaar. Het is dan ook niet meer dan billijk dat ik de resultaten van deze studie samen zou bekijken met de vertegenwoordigers van de landbouworganisaties. Ik moet erkennen dat zij van hun zijde legitieme bezwaren en opmerkingen hebben geformuleerd. Het was trouwens ook de gelegenheid om te wijzen op enkele evoluties sinds 2019 die een invloed hebben op dit dossier.

In de eerste plaats is er het Europese voornemen naar aanleiding van de 'End the Cage Age', de succesvolle petitie van Europese burgers, om wetgevende voorstellen uit te werken om landbouwdieren niet langer in kooien te houden. De Europese Commissie heeft hier positief op gereageerd en gesteld akkoord te gaan met een uitfasering van de kooisystemen voor boerderijdieren in Europa. De kippen en de zeugen zijn daarbij duidelijk in het vizier gekomen van de Europese Commissie. Alleen de timing van die wetgevende voorstellen is niet bekend.

Daarnaast speelt in Vlaanderen de stikstofproblematiek die op de tafel van de Vlaamse Regering ligt. Daar moet rekening mee worden gehouden in alle beslissingen die worden genomen met betrekking tot de veehouderijen. Verder is er ook de oorlog in Oekraïne die grote gevolgen heeft op de voederprijzen voor onder meer kippen, en dus ook op de beschikbaarheid van dierlijke producten op de markt.

Ik heb nota genomen van de bezwaren die de sector heeft geformuleerd. Met die informatie wil ik nu het overleg aangaan binnen de Vlaamse Regering over de opportuniteit om op Vlaams niveau het voortouw te nemen en de sector nu al duidelijk te maken dat een verbod op Europees niveau eraan komt. Zo kan die zich voorbereiden en een betere marktpositie innemen vooraleer de overige lidstaten zover zijn. De alternatieven voor kooihuisvesting zijn al lang gekend en gaan van het systeem van grondhuisvesting naar de vrije uitloop. Sowieso zal een en ander gepaard moeten gaan met overgangstermijnen.

Wat het Europese niveau betreft, heb ik samen met een aantal collega's van de Vughtgroep, de ministers van Duitsland, Nederland, Zweden en Denemarken, een 'position paper' bezorgd aan Europees commissaris voor Gezondheid en Voedselveiligheid, Stella Kyriakides, met onze verwachtingen voor nieuwe welzijnsregels voor landbouwdieren, waaronder vlees- en legkippen, kalkoenen en gezelschapsdieren. We hebben daarin gevraagd om over te gaan tot een uitfasering van het gebruik van kooisystemen voor leghennen. Europees commissaris Stella Kyriakides heeft laten weten hiermee rekening te zullen houden bij de komende EU-revisie van de dierenwelzijnswetgeving. Gelet op het Belgische EU-voorzitterschap in de eerste helft van 2024, zal ik sowieso ook het initiatief nemen om voor dat luik het nodige te doen om het akkoord van alle Europese lidstaten te verkrijgen. We hebben met de Vughtgroep een eerste stap gezet, maar we zouden graag willen landen op een ruim Europees initiatief.

Het minder goede alternatief is wachten op het onvermijdelijke initiatief van de EU-Commissie, maar dat beschouw ik als een nodeloze verlenging van de status quo, van de opsluiting van kippen in kooien, en als een gebrek aan vertrouwen in de Vlaamse creativiteit en ondernemingszin om bij de voortrekkers te zijn om leiders te worden in het vermarkten van diervriendelijke eieren. Mijn ambitie op dit punt is onaangetast. Ik ben niet doof of blind voor de bezwaren en tegenargumenten en soms misschien ook een beetje de koudwatervrees van de sector zelf, maar ik wil nog altijd doorgaan met de realisatie van de genoemde ambitie.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Kooihuisvesting zit sowieso in dalende lijn, het is een dalende trend bij pluimveebedrijven. In 2017 hadden we nog 87 bedrijven op een totaal van 192. Dat is ongeveer 45 procent. Vandaag zijn het er nog 51 op een totaal van 209. Dat is ongeveer 24 procent. Dat is een goede evolutie en volgens mij ook het bewijs dat een transitie perfect kan binnen een bedrijf. Die bedrijven deden dat zonder bijkomende flankerende maatregelen. Alternatieven zijn er en die alternatieven zijn dus duidelijk haalbaar.

Het is ook positief te vernemen dat er in Europa iets beweegt, absoluut, maar ik denk ook dat we daar niet op hoeven te wachten. Zoals vaak is de timing flou en is het weinig concreet. Dat is een frustratie die we hier al meermaals hebben geuit over dat Europese niveau. Ik merk ook dat individuele lidstaten initiatieven nemen en aan de slag gaan en daar niet op wachten. Ik denk dat Vlaanderen daarin gerust een voortrekkersrol mag spelen. Met de nodige overgangsmaatregelen en redelijke uitfaseringstermijnen moeten we die laatste 24 procent bereiken, volgens mij. Dus: alle steun om het regeerakkoord op dit vlak uit te voeren.

Ik ben heel tevreden met dit kordate en duidelijke antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Ik sluit graag aan bij deze vraag. Ik hoor u altijd graag zeggen dat u een voortrekkersrol speelt, maar in Wallonië zijn de verrijkte kooien al verboden sinds 2018. Er zijn nog negen bedrijven die er leghennen in verrijkte kooien houden, en die moeten in 2028 hun activiteiten stoppen als ze hun kippen in verrijkte kooien blijven houden. Ik snap niet waarom wij hier altijd achterop moeten hinken.

We moeten zeker ook niet naar Europa kijken. We moeten kijken naar wat goed is voor ons hier in Vlaanderen. Ik wil er dan ook op hameren om ook hier zo snel mogelijk een verbod op die verrijkte kooien in te voeren en de overgangsperiode niet te lang te maken, aangezien er al heel wat kippenbedrijven overgeschakeld zijn. Ik wil erop drukken om hier zo snel mogelijk werk van te maken, zodat de verrijkte kooien ook in Vlaanderen verdwijnen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Het is een beetje over eieren lopen in deze materie, maar ik ben ook niet blind voor de realiteit, de economische realiteit die geldt, namelijk dat het wat Vlaanderen betreft gelukkig ook gaat over een positieve evolutie. In 2017 was 45 procent van de bedrijven nog steeds bezig met verrijkte kooien. Ondertussen is dat gezakt naar 24 procent. We zitten dus in de goede richting.

Het komt erop aan om een finale duw te geven, maar het is inderdaad zo dat de economische impact van een en ander ook een rol speelt. Vandaag is door de impact van de Oekraïnecrisis een prijseffect ontstaan waardoor op de markt voor eieren uit verrijkte kooien bijna dezelfde prijs bestaat als voor eieren uit de alternatieven, van de scharrel dus. Dat is ook iets waar we absoluut rekening mee moeten houden en wat ervoor zorgt dat men nog minder geneigd is om mee te stappen. Maar goed, onze ambitie blijft onaangetast.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Met de nodige flankerende maatregelen en redelijke overgangstermijnen moet de economische impact beheersbaar zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het taalbeleid voor advertenties bij BRUZZ
– 2768 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, we hebben al verschillende keren over BRUZZ gedebatteerd en van gedachten gewisseld over toch wel heel uiteenlopende thema's. We zullen dat ook in de toekomst nog doen. Het is zo interessant dat we volgende week vrijdag, 3 juni, BRUZZ gaan bezoeken. Onlangs heb ik vernomen dat er ook in de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) een interessant debat is geweest.

Nu zou ik het met u willen hebben over het taalbeleid bij BRUZZ. U weet dat er een taalcharter is, dat dateert van oktober vorig jaar. We hebben daar vorig najaar al een interessant debat over gehad. Ik had toch wel mijn bedenkingen bij het taalcharter van BRUZZ. We kunnen vaststellen dat BRUZZ – of om het anders te zeggen de Vlaams-Brusselse Media – als medium steeds meer evolueert naar een meertalig magazine. Dit is toch wel een opmerkelijke evolutie, omdat we als Vlaamse overheid BRUZZ rijkelijk subsidiëren. Ik ga de cijfers er toch nog eens bij halen. De subsidie vanuit de VGC bedraagt 1,61 miljoen euro en die vanuit de Vlaamse Gemeenschap 6,13 miljoen euro. We zien daar dat Vlaanderen bijzonder rijkelijk de Vlaams-Brusselse Media BRUZZ subsidieert, natuurlijk in de eerste plaats om de Brusselse Vlamingen maar uiteraard iedereen met een hart voor Brussel te informeren over het reilen en zeilen in de hoofdstad en dan natuurlijk in het Nederlands. U weet dat ongetwijfeld. Ik neem aan dat u ook meerdere andere kranten leest: La Capitale, La Dernière Heure. Er wordt eigenlijk, zeker langs Franstalige kant, enorm veel over Brussel geschreven. Langs Nederlandstalige kant is er een bepaalde tekortkoming, namelijk dat we vaststellen dat de Vlaamse media, het Nieuwsblad, Het Laatste Nieuws en De Standaard, misschien iets minder aandacht hebben voor Brussel – en misschien zelfs de VRT, maar dat is een persoonlijke bedenking. Dat is net de toegevoegde waarde van BRUZZ in het medialandschap.

We hebben hierover reeds in het verleden gedebatteerd. Ik denk dat we met betrekking tot BRUZZ misschien over bepaalde punten van mening verschillen, maar over bepaalde punten hebben we zeker dezelfde mening. Maar over het gebruik van andere talen verschillen we misschien wel van mening.

Een ander element is uiteraard ook de advertentieruimte. Zoals in elk magazine bevat het magazine van BRUZZ ruimte voor adverteerders. Het taalcharter vermeldt daarover dit: "Voor meertalige of eentalig anderstalige advertenties hanteert BRUZZ voor alle advertentiekanalen een quotum van 20%. Op dagbasis behoudt BRUZZ het recht om advertenties te verplaatsen of te weigeren wanneer dat quotum is bereikt. De adverteerder levert op vraag de Nederlandstalige vertaling van de anderstalige tekst in de advertentie of spot."

Ik heb zeer recent vastgesteld – ik dacht dat het ging over een editie van eind april – dat in het magazine een reclamebericht uitsluitend in het Frans werd aangereikt. Dat zou kunnen passen binnen dat quotum, waarover op zich heel veel kan worden gezegd. Minister, ik had liever gehad dat die quota voor anderstalige advertenties in een volgende beheersovereenkomst ter sprake zouden komen. Maar ik was toch wel verbaasd toen ik vaststelde dat het een advertentie betrof van hub.brussels voor de zogenaamde hub.awards. Ik heb de advertentie in het Frans bij. Ik toon ze hier*. (Karl Vanlouwe toont een document waarop een advertentie is weergegeven.)*

Ik heb toevallig gezien dat in de laatste BRUZZ diezelfde advertentie in het Nederlands staat. Ik vind het toch een beetje merkwaardig dat men een week eerder de advertentie eentalig in het Frans plaatst. Er komt een vraag van mij, en plots staat die advertentie in het Nederlands. Voor een Nederlandstalig magazine vind ik dat enigszins vreemd.

We weten uiteraard dat hub.brussels een gewestelijke overheidsinstelling is die zich bezighoudt met ondernemerschap in onze hoofdstad, wat ik uiteraard ten zeerste ondersteun. De dienstverlening van hub.brussels moet wat mij betreft dan ook tweetalig zijn, zoals alle diensten in Brussel, voor alle Brusselaars, Nederlandstalige Vlamingen in Brussel en de Franstalige Brusselaars. Ik vind het dan toch merkwaardig dat er geen Nederlandstalige versie hiervan werd overgemaakt aan BRUZZ maar dat men een Franstalige versie heeft gepubliceerd. Maar misschien nog erger is dat het blijkbaar geen probleem is gebleken voor BRUZZ dat een gewestelijke overheidsinstelling een volledig Franstalige advertentie publiceert. Het gaat niet om een commercieel bedrijf, het gaat over een tweetalig overheidsbedrijf dat in het Frans publiceert in een Nederlandstalig magazine en dat nu wat probeert recht te trekken.

Heel toevallig heb ik nog verder gezocht en heb ik vastgesteld dat ook Actiris in het Frans adverteert in BRUZZ. Ik dacht dat die advertentie ook van eind april dateert. Opnieuw, Actiris is een gewestelijke overheidsinstelling en adverteert in het Frans in een Nederlandstalig magazine. Ik vind het toch wel een beetje vreemd dat dit nodig is. Ik ken het quotum. Ik ben ervan op de hoogte. Ik heb daar zelf mijn bedenkingen bij. Ik dacht dat het dan eerder zou gaan over commerciële bedrijven met Nederlandstalige klanten. Als ik een handelaar zou zijn, dan zou ik dat in twee talen doen, want dan weet ik dat ik een ruimer publiek kan bereiken.

Maar van een gewestelijke overheidsdienst, zowel Actiris als hub.brussels, die eigenlijk in het Frans adverteert in een Nederlandstalig magazine, vind ik dat toch wel merkwaardig. U zou dat eens moeten proberen – ik zeg maar – in Le Soir of La Dernière Heure. Ik denk dat dat geweigerd zou worden. Dat zijn natuurlijk commerciële magazines. Maar een door de Vlaamse overheid gesubsidieerd tijdschrift dat advertenties van een andere overheid, of van een Brusselse overheid, publiceert in het Frans, dat vind ik toch enigszins merkwaardig. En het blijkt dat de aandacht voor het Nederlands en het Nederlandstalig karakter van onze hoofdstad en van het magazine niet echt een prioriteit is.

De voorzitter: Meneer Vanlouwe, kunt u afronden alstublieft. U bent voorbij de vijf minuten.

Karl Vanlouwe (N-VA): Maar het is zo'n interessante vraag, natuurlijk. *(Gelach)*

Dus voorzitter, minister, hier is mijn vraag. Hoe evalueert u het feit dat BRUZZ eentalige advertenties publiceert van gewestelijke overheidsdiensten, die de facto tweetalig moeten zijn? Past dit dan ook binnen de visie van de beheersovereenkomst? Maar ik stel daar tegelijkertijd ook de vraag bij: past dit eigenlijk ook bij onze resolutie, die toch wel de basis is voor deze beheersovereenkomst? Heeft BRUZZ in dit geval een vertaling aangevraagd voor de advertentie, zoals de versie van het taalcharter voorschrijft? Natuurlijk zie ik vandaag dat er wel een vertaling is, maar dat is drie weken later. En acht u het niet wenselijk dat de huidige bepalingen uit het taalcharter – die in feite bijdragen tot een afbreuk van het Nederlandstalig karakter van het magazine en ook afbreuk doen aan het belang van het Nederlands, nochtans een prioriteit van uw beleid – aangepast worden, gezien dit dossier?

Tot daar, voorzitter. Ik ben een klein beetje over tijd, maar dat kan geen kwaad.

De voorzitter: Dat hangt ervan af waarvoor.

Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u wel, collega Vanlouwe, voor de interessante vraag, zoals u zelf aangeeft. Hub.brussels is inderdaad een dienst van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, die onderworpen is aan artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen. En in toepassing van dat artikel moet deze dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering het Nederlands en het Frans gebruiken als administratieve taal. BRUZZ moet er uiteraard over waken dat het handelt binnen de gestelde voorwaarden en opdrachten opgenomen in de beheersovereenkomst en het uitgeschreven taalcharter. Het is duidelijk dat hub.brussels hier een fout heeft gemaakt tegen de taalwetgeving. Dat is – denk ik – een menselijke fout, maar een fout die zich niet moet herhalen. Ik ben niet op de hoogte van het voorbeeld van Actiris dat u noemt. Dat moet ik nakijken. Het stond nog niet in de vraagstelling, maar dat moeten we nakijken. Het is evident dat de gewestelijke instellingen de twee landstalen, de twee officiële talen van Brussel, moeten gebruiken in hun communicatie, bijgevolg ook in de advertenties die ze publiceren, a fortiori wanneer het in BRUZZ is. Nu, een menselijke fout is mogelijk. Het is hun vergeven. Als ze die fout ook eens maken bij BX1 of bij La Capitale, dan is het hun zeker vergeven, maar daar ben ik wel benieuwd naar.

BRUZZ liet me weten dat de Franstalige advertentie bij vergissing door hub.brussels werd aangeleverd. Het was niet de bedoeling die communicatie in het Frans te voeren, bevestigt men mij. Ze hebben de advertentie laten verschijnen op de daartoe voorziene pagina's, maar ze hebben ook de Nederlandstalige versie opgevraagd. Men zegt me ook dat dit al is gebeurd vooraleer men kennis had van uw vraag, collega Vanlouwe. Ik geef het maar mee. Die Nederlandstalige advertentie is inderdaad verschenen in BRUZZ editie 1800 van 18 mei, op pagina 53. BRUZZ heeft bijgevolg de desbetreffende advertentie zowel in het Nederlands als in het Frans gepubliceerd, en heeft hierbij zelf gehandeld volgens zijn taalcharter, niettegenstaande het feit – daar hebt u een terecht punt, denk ik – dat hub.brussels de taalwetgeving initieel niet op een correcte wijze gevolgd heeft.

Wat uw laatste vraag betreft, kan ik verwijzen naar mijn antwoord op uw vraag om uitleg van 14 december 2021. Net als onze hoofdstad is ook onze taal een dynamisch gegeven. De bedoeling is om onze Brusselaars sterker te betrekken op de Vlaamse Gemeenschap en op het Nederlands, maar daar kunnen ook andere talen bij helpen. Het spreekt voor zich dat het taalbeleid van BRUZZ, dus ook het taalcharter, deel uitmaakt van de beleidsmonitoring door de subsidiërende overheden waaronder de Vlaamse Gemeenschap. De raad van bestuur en de algemene vergadering van BRUZZ keurden de tekst van het taalcharter unaniem goed. Zij zijn evident verantwoordelijk voor de opvolging van het taalbeleid van BRUZZ. Ik evalueer het huidige taalbeleid van BRUZZ als zijnde conform met de afspraken waarnaar ik ook al heb verwezen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik ben alleszins tevreden dat u zegt dat er inderdaad toch wel fouten zijn gemaakt tegen de taalwetgeving. Dat is inderdaad klaar en duidelijk. Ik denk wel dat het over iets meer gaat dan een menselijke fout. U zegt niet op de hoogte te zijn van die andere advertentie maar die stond in hetzelfde nummer van BRUZZ. Het is niet de eerste keer, maar ik heb ze niet allemaal bijgehouden. Het gebeurt meermaals, het begint eigenlijk structureel te worden. BRUZZ weet dat hub.brussels, dat Actiris een tweetalige gewestelijke overheidsdienst is, en dan betreur ik het dat in een en hetzelfde nummer van BRUZZ zogezegd die menselijke fout tot tweemaal toe wordt gemaakt. Ik zal het nog eens nagaan om te kunnen aantonen dat het in het verleden nog is gebeurd.

U weet even goed dat dit nooit, maar dan ook nooit zou gebeuren in een Franstalig magazine. Geen enkel Franstalig magazine zal een eentalig Nederlandstalige advertentie opnemen zonder dat een alarmbel afgaat en iemand zegt dat dit niet thuishoort in dat magazine. Maar blijkbaar laat men dat bij BRUZZ stelselmatig

toe. Volgens u is dat een menselijke fout, volgens mij is er iets meer aan de hand. Men heeft een taalcharter waarmee men af en toe met cijfers en quota probeert te goochelen. U zegt dat dat is goedgekeurd, maar ik blijf ervoor pleiten om dat taalcharter eens beter onder de loep te nemen. Volgens mij moeten we dat in de beheersovereenkomst kunnen bespreken en is dat taalcharter niet in lijn met de afspraken. Ik denk dat het de bedoeling is om met dat taalcharter een soort meertalig magazine te ontwikkelen.

Ik wijs u nogmaals op het feit dat er in de resolutie van deze meerderheid, die dus een breed draagvlak heeft in het parlement, duidelijk is aangetoond waar men, limitatief, een andere taal dan het Nederlands kan gebruiken. Zowel wat advertentieruimte en artikels betreft als wat de cultuurkatern betreft, heb ik de indruk dat men deze overeenkomst en dus ook de resolutie niet respecteert. Ik vraag dan ook dat men de afspraken zou respecteren en hoop dat u dit kunt bijsturen. Ik ben alvast tevreden dat u erkent dat er geen respect is, maar ik hoop dat u dit niet zomaar blijft afdoen als een menselijke fout.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Ik vind de vraag van collega Vanlouwe terecht, en ik vind ook dat de minister er afdoende op heeft geantwoord.

Minister, ik vraag me af in welke mate men van BRUZZ zou kunnen verwachten om die toets even te doen. Ze kennen daar de taalwetgeving, ze zien een Franstalige advertentie binnenkomen van een gewestelijke instelling en dan weten ze bij BRUZZ dat dit eigenlijk niet mag. Kan men dan zelf niet die reflex hebben en terugkoppelen naar de gewestelijke instelling om die Nederlandstalige advertentie te vragen? Zou u ter zake een initiatief willen nemen?

Voor het overige sluit ik me aan bij uw standpunt dat het niet aan ons is om hier intentieprocessen te voeren over wat daarover bij BRUZZ is gebeurd. Ik neem aan dat het inderdaad om een vergissing gaat, maar wanneer dit zich blijft herhalen, wordt het natuurlijk moeilijk om dit standpunt aan te houden. Dat moet ik wel erkennen, collega Vanlouwe.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Mijnheer Bex, als men een manifeste fout tegen de taalwetgeving opmerkt, dan kan men zeker terugkoppelen. Ik ben wel een beetje voorzichtig om dat als bijkomende regel op te leggen, omdat de taalwetgeving niet altijd even eenvoudig is. Dit is voor mij een eenvoudig voorbeeld. We hebben natuurlijk ook juristen bij ons om dat te bekijken. Ik ken er zelf ook iets van, maar er zijn ook wel situaties waar het misschien wat complexer is. Het is niet de taak van BRUZZ, ook niet volgens de beheersovereenkomst of het taalcharter, om de toepassing van de taalwetgeving door adverteerders na te gaan. Ze hebben wel een aantal andere regels. Als men het opmerkt, is het natuurlijk maar een telefoontje om te zeggen dat er een probleem is. Op dat vlak volg ik dat wel.

Het voorbeeld van Actiris, mijnheer Vanlouwe, had ik niet gezien. Het stond ook niet in de vraagstelling. Ik doe eerlijk gezegd geen screening van de marketing die in BRUZZ staat. Mijn kabinet doet dat ook niet, mijn administratie doet dat ook niet en we zullen dat ook niet doen. Maar als het ons gemeld wordt, dan kunnen we erop reageren. We willen het zeker nog eens nakijken, maar ik vermoed dat het dezelfde fout is als deze die is gemaakt door hub.brussels.

Wat de beheersovereenkomst betreft, verschillen we van mening. Een beheersovereenkomst – niet alleen in mijn Brusselbeleid maar ook in mijn bredere mediabeleid rond de VRT, Mediawijs en dergelijke meer – zet de strategische lijnen uit voor een periode van vier, vijf of zes jaar. Daarin kun je een aantal zaken vragen

met een aantal krachtlijnen en principes, en dat is ook wat we gedaan hebben rond het taalcharter. We hebben voor de eerste keer in de geschiedenis van BRUZZ gevraagd dat er een uitgewerkt taalcharter zou komen met een aantal krachtlijnen die uitdrukkelijk zijn opgenomen in de beheersovereenkomst. Die gaan over de centrale plaats van het Nederlands, het toeleiden naar het Nederlands en het gebruiken van andere talen, met name het Frans en het Engels, wanneer dat dienstig is voor de doelstelling om toe te leiden naar het Nederlands.

Die krachtlijnen hebben we bepaald en daar staan we achter, maar het is vervolgens aan het bedrijf zelf om daarmee aan de slag te gaan. Dat is ook gebeurd. Dat is ook besproken en beslist in de daartoe geëigende gremia, namelijk in de raad van bestuur en de algemene vergadering. De raad van bestuur is de plaats om dit soort strategische doelstellingen nader te concretiseren. Ik zie dat niet als de taak van de twee politieke overheden. Zij zijn daarvoor autonoom verantwoordelijk binnen het kader dat door ons geschetst is. Ik denk dat dit op het vlak van governance voor een mediabedrijf de best mogelijke optie is.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat de heer Bex zich aansluit bij de terechte opmerking.

Wanneer er sprake is van een fout, wil ik toch even naar dat taalcharter verwijzen. Dat spreekt over anderstalige advertenties met een quotum van 20 procent. Wanneer men zegt dat de fout is gebeurd bij hub.brussels en eigenlijk ook al bij Actiris, dan wil ik wijzen op het taalcharter en ik citeer: "Op dagbasis behoudt BRUZZ het recht om advertenties te verplaatsen of te weigeren wanneer dat quotum is bereikt. De adverteerder levert op vraag de Nederlandstalige vertaling van de anderstalige tekst in de advertentie of spot." De fout is dus niet alleen bij hub.brussels en Actiris gebeurd, maar eigenlijk ook bij BRUZZ. U zei daarstraks dat ze pas later de Nederlandstalige advertentie bezorgd hebben. Ondertussen had men wel al de Franstalige advertenties gekregen én gepubliceerd. We zijn nu drie of vier weken later eer men dat gedaan heeft. Die toetsing moet ook gebeuren door BRUZZ.

Minister, ik doe zeker en vast ook geen screening, maar ik denk dat BRUZZ zelf die screening moet doen op basis van dat toch wel betwiste taalcharter.

Verder respecteer ik uiteraard de beheersovereenkomst, die is goedgekeurd door de Vlaamse Regering, maar voor mij is de basis nog altijd onze resolutie, een resolutie die heel uitgebreid gesteund is in dit Vlaams Parlement. Die is misschien niet overal zo gedetailleerd, maar spreekt toch ook wel over het gebruik van meerdere talen in BRUZZ. Ik hoop dat BRUZZ niet enkel rekening houdt met afspraken die zij maken met de Vlaamse Regering, maar ook met wat er door de volksvertegenwoordiging verwacht wordt op het vlak van het gebruik van talen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de organisatie van de 11 juliviering in Brussel
– 2769 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister, ik heb een klassieke vraag, hoewel we de voorbije twee jaar tijdens corona 11 juli niet hebben kunnen vieren zoals het hoort. 11 juli is een belangrijke dag voor Vlaanderen en uiteraard ook voor de Vlamingen in

Brussel. Het wordt stevig gevierd in onze stad en in de rest van Vlaanderen. Hier in Brussel staan er altijd heel wat activiteiten op het programma die de band tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad in de kijker willen zetten en ook versterken.

Zoals ik zei, konden de festiviteiten de afgelopen twee jaar niet of in een beperktere vorm doorgaan wegens de coronamaatregelen. Nu de situatie genormaliseerd lijkt te zijn – laten we hopen dat het zo blijft –, is het belangrijk om de draad weer op te nemen en van 11 juli opnieuw een volksfeest te maken. De Vlaamse Gemeenschap kijkt reikhalzend uit naar een normale 11 juliviering, ook en vooral in onze stad.

Los van de coronaperikelen is het belangrijk om 11 juli aan te grijpen als het moment om de aanwezigheid en ook de meerwaarde van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel te benadrukken. We bevinden ons immers in een politieke context waarin de relevantie van de gemeenschappen in vraag wordt gesteld. Dat is natuurlijk geheel onterecht.

De Vlaamse Regering moet daartegen blijven ingaan. Volgens mij is 11 juli daarvoor een geschikt moment. Vieringen doorheen de stad zetten de band tussen Vlaanderen en Brussel in de kijker. Daarnaast trekken de activiteiten ook steevast de aandacht van alle Brusselaars, ongeacht hun taal, die zo ook de meerwaarde van het gemeenschapsmodel in Brussel leren kennen. Zo wordt de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap een feest voor iedereen die Brussel een warm hart toedraagt. Want Brussel en de Brusselse Vlamingen verdienen een sterke en geëngageerde gemeenschap die volop investeert in haar hoofdstad, en waarvan vele Brusselaars dagelijks onder meer op het vlak van onderwijs, welzijn, cultuur en vele andere vlakken zien dat Vlaanderen een meerwaarde is voor onze stad.

Minister, kunt u toelichten welke activiteiten er zullen zijn op 11 juli? Kunt u het programma wat toelichten? Welk evenement wordt voorzien op de dag zelf? Worden er ook activiteiten gepland op andere dagen? Zullen er extra inspanningen worden gedaan nu het ernaar uitziet dat we voor het eerst sinds de uitbraak van het coronavirus weer een 11 juliviering in normale omstandigheden kunnen beleven?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Collega Vanlouwe, dank u voor de vraag over de 11 juliviering. Er wordt zoals voor de coronaperiode opnieuw een uitgebreid programma voorzien. Op de Grote Markt staan optredens gepland en zal er opnieuw een volksfeest kunnen losbarsten. Dat hopen we toch.

Naast de populaire centrumwandelingen die starten op de Grote Markt, is ook een bezoek aan het Brussels en het Vlaams Parlement dit jaar een mogelijkheid. In de namiddag is er een wandelzoektocht/stadsspel voor gezinnen die hen doorheen het centrum van Brussel loodst en bij enkele Vlaams-Brusselse huizen brengt, zoals de Beursschouwburg, Gemeenschapscentrum De Markten, Muntpunt en BRONKS.

Het Muntplein wordt opnieuw een echt speelplein met onder andere een gigantisch botsautokraam met daarin een rolschaatsdisco, de installatie van de Leesstraat met hangnetten, een skateramp voor demonstraties en natuurlijk voldoende plekjes waar je iets kunt eten en drinken.

In het Brussels Parlement wordt er in samenwerking met de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) een hommage aan Toots Thielemans gebracht. Er is ook een aperitiefconcert, een kindervoorstelling en een expo in het huis van de Raad.

De Bijstandskerk wordt dan weer naar goede gewoonte ingenomen door het Brussels Operette Theater.

Vele partners zetten mee hun schouders onder het programma op 11 juli, denk aan Brussels Philharmonic, Radio 2, BRUZZ, gidsenorganisaties, JES, de Beursschouwburg,

AB, BRONKS, het Brussels Ouderenplatform, het Brussels Operette Theater, Circus Zonder Handen, de Raad van de VGC, het Vlaams Parlement, de Sportdienst van de VGC en ga zo maar door.

We maken effectief gebruik van het feit dat 10 juli op een zondag valt om een extra luik toe te voegen aan de viering op 11 juli. We bouwen zo ook verder op de editie van vorig jaar, waar we voor het eerst ook buiten de grenzen van het centrum trokken, wat zeer gesmaakt werd door het publiek en de partners. Op zondag richten we ons op het zuidwesten van Brussel onder de titel 'Zicht op Zuid' en maken we er een zomerse en hopelijk zonnige zondag van, waarop bezoekers de kans krijgen om het zuidwesten van Brussel en de wijken voorbij het Zuidstation te leren kennen.

Naast enkele wijken van Sint-Gillis en Vorst wordt ook het spoor naar Anderlecht en het kanaal overgestoken, waar er in die viering een heel nieuw stadsdeel ontstaat. De bezoekers zien zo een mooi deel van Brussel met veel groen, architecturale pareltjes, nieuwe projecten en een geëngageerde bevolking, die daaraan meewerkt.

Op het programma staan bijvoorbeeld wandelingen, fietstochten, architectuur, een festival in FLOW, 'Vreemde Vogels' van Park Poétik, een bezoek aan het stadion van Union, een wafelenbak, een Vlaamse disco, familietheater, musea, markten, een opendeurdag van allerlei initiatieven, ook burgerinitiatieven, en projecten.

Hierbij wordt vooral gemikt op een publiek van 'citytrippers', families, en ook Vlamingen en Brusselaars die een interessante regio in Brussel willen ontdekken of herontdekken. Ook voor dit zuidelijke luik hebben heel wat partners hun medewerking toegezegd. Denk aan de gemeenschapscentra Pianofabriek, Ten Weyngaert en De Rinck, maar ook FLOW, Zinnema, Wiels, het Hallepoortmuseum, Park Poétik, Studio CityGate en ga zo maar door.

Op uw laatste vraag moet ik aangeven dat er geen budgettaire meervraag is gesteld. Ik reken erop dat Muntpunt er ook dit jaar in zal slagen om samen met zijn partners voor een geslaagde editie te zorgen. Ik ben ook wel tevreden dat ook de 11 juliviering van het Vlaams Parlement als vanouds terugkeert naar onze hoofdstad. Het was een mooie plechtigheid in de Plantentuin Meise, maar ik ben toch blij dat men terugkeert naar het hartje van Brussel, naar het stadhuis.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik ben tevreden met uw antwoord. Ik denk dat er inderdaad opnieuw een mooi programma is met wandelingen, een wandelzoektocht, een bezoek aan het Brussels en Vlaams Parlement, een botsautokraam en dergelijke. Ik denk dat dit een heel mooi programma is met iets voor jong en oud. U werkt samen met vele lokale partners en ook de VRT is daarbij betrokken. U had het over Radio 2. Ik hoop nog altijd dat de 11 juliviering 's avonds wordt uitgezonden op de VRT, zoals dat vroeger het geval was. Jammer genoeg gebeurt dat dus niet meer maar ik reken erop dat BRUZZ dat wel zal doen. Het is mooi dat BRUZZ daar ook aan meedoet.

Het is ook goed dat de viering wordt opengetrokken en dat er ook op zondag 10 juli activiteiten zullen zijn. Ik hoorde u ook zeggen dat u zult samenwerken met verschillende gemeenten of gemeenschapscentra. Dat vind ik een goede zaak, het zou mooi zijn dat alle 20 of 21 gemeenschapscentra zouden worden betrokken bij de 11 juliviering. In mijn gemeente Ganshoren is er altijd een lokale activiteit. Dat is heel mooi. Ik weet dat er ook activiteiten zijn in andere gemeenschapscentra. Het zou mooi zijn wanneer al die gemeenschapscentra, die toch de verzamelplaats zijn van de Vlamingen in de diverse gemeenten, betrokken zouden zijn bij die viering.

U zei inderdaad dat er geen budgettaire meerwaarde is, maar kunt u misschien uit het hoofd zeggen hoeveel er is uitgetrokken? Ik heb er niet expliciet naar gevraagd

maar omdat u er zelf naar verwees, is mijn vraag of een van uw medewerkers dat misschien snel kan terugvinden.

Het feit dat we terugkeren vanuit het Vlaams Parlement naar het stadhuis is ook een zeer goede zaak.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is inderdaad een mooi en belangrijk programma. Er zijn twee puntjes die me bijzonder blij maken. Het eerste is dat de zitting van het Vlaams Parlement terugkeert naar het stadhuis waar ze thuishoort. Ten tweede wordt het met de festiviteiten echt de bedoeling om Vlamingen, en niet alleen Brusselaars die bijvoorbeeld naar een gemeenschapscentrum gaan, duidelijk te maken dat Brussel veel meer is dan wat zich binnen de vijfhoek afspeelt. Ook daarvoor mijn felicitaties.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Collega Vanlouwe, het budget voor de productie van de 11 juliviering bedraagt 300.000 euro. Dat is een stevig bedrag maar ik denk dat daar ook heel wat tegenover staat. En effectief, de gemeenschapscentra worden hier sterk bij betrokken, zeker deze die in dit programma een rol spelen. Zo worden nu specifiek de gemeenschapscentra van het zuiden van Brussel daarbij betrokken. Voor alle duidelijkheid, in totaal zijn er 22 gemeenschapscentra.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, bedankt om dat cijfer nog op te zoeken. Ik heb het bedrag ooit nog geweten maar het was me ontsnapt.

Het is heel positief dat nu een aantal gemeenschapscentra specifiek worden betrokken maar ik hoop dat in de toekomst alle gemeenschapscentra worden betrokken. Ik herinner me een incidentje van een gemeenschapscentrum, twee of drie jaar geleden, dat aan iemand antwoordde dat zij geen feest van een Vlaamse Gemeenschap vierden. Het ging meer bepaald over Maalbeek. Dat kan niet.

Dit is uiteraard geen verwijt naar u, minister, maar ik hoop dat alle gemeenschapscentra ten aanzien van de inwoners van hun gemeenten daar in de toekomst bij betrokken zullen worden. En het zou eigenlijk nog mooier zijn wanneer ook de gemeenten zouden worden betrokken. In Ganshoren is Pierre Kompany als burgemeester, die nu vertrekt, altijd aanwezig op het feest van de Vlaamse Gemeenschap. Hij heeft daar altijd een prominente plaats en doet dan uitermate zijn best om een speech in het Nederlands te houden. Het zou echter goed zijn wanneer de burgemeesters van alle negentien gemeenten ook zouden worden betrokken. We stellen vast dat de burgemeester van Stad Brussel nu ook aanwezig is. Het zou goed zijn dat alle gemeenten die openheid tonen ten aanzien van de Nederlandstaligen, ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap hier in onze stad.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding, over de deelname van de minister aan de vergaderingen van het College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
– 2999 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): We hebben al een aantal keer gedebatteerd over uw brugfunctie naar de andere Brusselse overheden. Deze functie vervult u niet alleen informeel, maar u hebt ook een formele rol te spelen in zowel het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) als dat van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). Artikel 76 van de Bijzondere Brusselwet – u kent die zeer goed, minister – is daar zeer duidelijk over. Deze passage bleef tot dusver vaak dode letter, net zoals artikel 35 van de Grondwet, en net daarom werd die deelname zo expliciet ingeschreven in ons regeerakkoord.

U rapporteerde afgelopen jaar voor het eerst over uw deelnames – waarvoor dank –, maar we blijven draaien rond hetzelfde pijnpunt: er is geen structurele deelname aan de collegevergaderingen van de GGC. De brief die u dienaangaande meer dan een jaar geleden hebt verzonden, heeft geen enkele vooruitgang op dat vlak geboekt en het blijft dus wachten op een antwoord, tenzij u mij vandaag een ander antwoord zou geven.

Ik verwijs naar de hele problematiek met betrekking tot inburgering. Ik herinner mij twee of drie weken geleden de boosheid van uw collega Somers over het uitblijven van dat inburgeringsbeleid. Voor de vijfde maal is minister Maron daar in gebreke gebleven. We stellen vast, ook op lokaal niveau, dat gemeenten eigenlijk nog altijd niet weten wat er moet gebeuren. Ik verwijs ook heel graag naar het coronabeleid. We hebben toch ook wel gezien dat er hier in Brussel flaters zijn begaan. Dat is geen verwijt aan u, maar ik had graag gezien dat u had deelgenomen aan het GGC-College desbetreffend.

Ik begrijp volkomen uw gehechtheid aan een informele dialoog met collega-ministers om bepaalde zaken te bespreken of aan te kaarten, maar op een bepaald moment is het tijd om ook formeel naar andere middelen te grijpen. Informele gesprekken, al dan niet op niveau van minister-presidenten, bieden blijkbaar niet echt een oplossing als het dossier niet verder aangepakt wordt. Als een brief zonder antwoord blijft, is het uw taak verdere actie te ondernemen.

Welke acties hebt u ondernomen, gelet op het gebrek aan antwoord op uw brief van bijna een jaar geleden, om de regelmatige deelname en betrokkenheid van de Vlaamse Gemeenschap bij het besluitvormingsproces van het GGC-College te verzekeren? Ik begin soms te denken dat u daar geweigerd wordt en dat u daar gewoon niet wordt toegelaten op een vergadering, waarvan in de bijzondere wet staat dat u daar aanwezig moet zijn. Ik begin dat de denken. U bent ook niet de eerste minister aan wie ik dit vraag, maar de zoveelste. Een voorganger van u, Pascal Smet, heeft er zelfs een studie over gemaakt. Een andere voorganger, niemand minder dan Bert Anciaux, mocht ook niet aanwezig zijn. Dat zijn vier ministers die volgens de wet een bevoegdheid hebben, maar door collega's op die vergaderingen geweigerd worden.

Welke stappen zult u zetten om uw wettelijke formele rol af te dwingen in dit kader? Zijn er juridische stappen mogelijk? Misschien moet die weg bewandeld worden.

Zult u een dossier aanbrengen voor behandeling op het Overlegcomité teneinde dit dossier formeel te behandelen?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u, mijnheer Vanlouwe, voor deze evergreen in de commissie Brussel. We hebben het hier al herhaaldelijk over gehad. U weet dat ik heel veel belang hecht aan samenwerking met alle overheden van het land, en in het bijzonder met de Brusselse overheden, omdat het ook mijn overtuiging is dat de uitdagingen waarmee de hoofdstad vandaag geconfronteerd wordt, niet oplosbaar zijn door één overheid alleen. Vanuit de Vlaamse Gemeenschap nemen we volop onze verantwoordelijkheid om oplossingen aan te reiken rond die verschillende uitdagingen, maar we hebben natuurlijk nood aan een goede samenwerking met de Brusselse overheden.

U weet dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie daarbij mijn eerste aanspreekpunt is, het college en de drie individuele leden van dat college. Ik kan u opnieuw zeggen dat die contacten frequent en goed zijn en dat we daar goede afspraken kunnen maken. Op dat vlak heb ik geen problemen te signaleren.

Wat de GGC betreft, weet u dat dit tot op vandaag niet georganiseerd is conform de vereisten die nochtans gesteld worden door de Bijzondere Brusselwet. Ik betreur dat. Ik heb dat ook al verschillende keren gezegd. In de commissievergadering van 27 oktober 2021 hebben we het daar uitgebreid over gehad. Op 20 april 2022 heb ik nog eens de stand van zaken gegeven. Sindsdien is er geen nieuws te melden.

Ik ben het eens met uw vraag, en tegelijk denk ik dat gedwongen samenwerking niet werkt: 'It takes two to tango.' Het heeft weinig zin – mocht ik dat al kunnen – om mijn aanwezigheid daar op te leggen wanneer men niet bereid is om te praten, om te overleggen en om te luisteren. Als dat niet het geval is, dan is die formele aanwezigheid onvoldoende, al dring ik er natuurlijk op aan dat men ook die formele aanwezigheid zou concretiseren.

Ik ben de eerste Vlaamse minister van Brussel die samen met de counterpart in Franstalig België, Valérie Glatigny, die vanuit de Franse Gemeenschap bevoegd is voor Brussel, een gezamenlijk schrijven aan de minister-president heeft gericht om dit te realiseren, om dit te concretiseren op een manier die volgens mij werkbaar is en conform de geest van de Bijzondere Brusselwet. Ik betreur dat daarop geen afdoend antwoord is gekomen.

U weet ook dat ik dit heb aangebracht op het niveau van de Vlaamse Regering en dat de minister-president, Jan Jambon, zich bereid heeft getoond om dit op te nemen met zijn collega van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Tot op vandaag heb ik daar geen extra nieuws over. Het zou een suggestie kunnen zijn om hem ook eens te bevragen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik kan natuurlijk niet zeggen dat ik tevreden ben met uw antwoord. Dat is geen verwijt aan u, want ik weet dat u inspanningen hebt gedaan. Dit is manifest de wet miskennen. U wordt niet toegelaten op een vergadering waarover in een bijzondere wet staat dat u recht hebt om daaraan deel te nemen, ook al is het met raadgevende stem.

Ik richt mij ook tot de heer Bex, wiens partijgenoten in die vergadering wel aanwezig zijn. U moet dit beginnen af te dwingen. Ik hoor u letterlijk zeggen dat men niet bereid is om te praten, dat men niet bereid is om te overleggen. *(Opmerkingen van minister Benjamin Dalle)*

U hebt het zo gezegd. Ik heb dat genoteerd. We zullen dan straks bekijken hoe u het hebt gezegd.

Het feit dat u niet toegelaten wordt tot een vergadering toont aan dat de informatie niet met u gedeeld mag worden of dat u geen inbreng mag hebben in het debat dat heerst binnen het GGC-College, wat volledig in strijd is met de wet. Dat is nu ondertussen bijna twintig jaar zo.

Ik zal mijn vraag ook richten aan de minister-president. Ik zou graag de oproep doen dat dit geagendeerd wordt op het Overlegcomité. Daar worden dergelijke punten besproken. Dat is een middel om dit ter sprake te brengen met de verschillende minister-presidenten.

Ik vind het ook een goede zaak, minister, dat u uw collega van de Franse Gemeenschap hebt kunnen overtuigen om gezamenlijk die brief te sturen. Maar als men

niet de beleefdheid heeft vanuit Brussel, vanuit het GGC-College, om u te antwoorden, dan toont men geen respect, noch voor u, noch voor uw collega van de Franse Gemeenschap, noch in het minst voor de wettelijke bepalingen die zeggen dat u daar aanwezig kunt zijn.

Ik zal deze vraag blijven stellen. Het zal niet jaarlijks zijn, want ik zal het nu sneller doen. Ik hoop dat het eindelijk gedeblokkeerd wordt. Wij vragen gewoon dat de wet wordt toegepast. Het is niet in mijn belang, maar in het belang van de hele Vlaamse Gemeenschap om dossiers, zoals inburgering – wegens nalatigheid van minister Maron –, zoals het coronabeleid, te kunnen bespreken. In de toekomst zullen er nog dossiers zijn. Wij hebben hier de hele problematiek besproken van het gebrek aan tweetaligheid in ziekenhuizen. Dat had eigenlijk een punt moeten zijn om op het GGC-College te bespreken of in de GGC-Raad, maar dat blijkt allemaal niet mogelijk te zijn.

Ik dring er nogmaals op aan om alle middelen te gebruiken. Het eerste is dit misschien te agenderen op het Overlegcomité. Anders zou ik u vragen om juridische middelen te gebruiken om dit af te dwingen. Wanneer men dan nog zou weigeren, ben ik benieuwd wat het antwoord of de uitspraak van een rechter zou zijn. Ik hoop dat het zover niet hoeft te komen, maar het kan niet dat een wet twintig jaar niet wordt nageleefd en dat u geen toegang hebt tot vergaderingen waar u volgens de wet wel recht hebt om op aanwezig te zijn.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Ik zal mij eens op glad ijs begeven, zeker wanneer de heer Vanlouwe mij straks op mijn woorden pakt en ik geen kans meer heb op een repliek, maar het zij zo.

In ons constitutioneel systeem zitten er een heel aantal mogelijkheden, een aantal controle-instrumenten voor de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Brusselaars. Zeg ik het zo juist, mijnheer Vanlouwe? *(Opmerkingen van Karl Vanlouwe)*

De Brusselse Vlamingen. Ik was weer mis.

Zo hebben we in het Brussels Parlement zeventien Nederlandstalige parlementsleden die in staat zijn om die verschillende ministers daar ter verantwoording te roepen. Ik denk – we zijn daar nu trouwens mee bezig in het kader van de hele discussie rond de toekomstige staatshervorming – dat we een aantal aspecten van de staatshervorming, van al die bijzondere wetten tegen het licht moeten durven te houden. Zou het niet kunnen dat in de geest van degenen die dit hele systeem ontworpen hebben, het indertijd bijzonder logisch leek dat die ministers daarbij aanwezig zouden zijn, maar dat dit in de praktijk iets is dat niet blijkt te werken, net zoals er heel veel dingen aan de staatshervorming zijn die niet blijken te werken? Moeten we die dan niet kritisch tegen het licht durven te houden?

Ik denk dat we dit debat moeten durven te voeren. Ik wil heel veel debat voeren over hoe we de instellingen efficiënter kunnen doen samenwerken, maar de minister heeft wel gelijk dat op een bepaald moment hij moeilijk met een deurwaarder aan de deur van die vergaderingen kan gaan staan om alstublieft binnen te mogen om zijn wettelijke recht af te dwingen. Sommige wetten worden inderdaad niet nageleefd en dan moet je dat durven te evalueren. Er zijn wetten die belangrijker zijn voor een goeie samenwerking in ons land dan deze, om dan op een strikte naleving aan te dringen.

Voilà, ik heb het gedaan. Ik zal er misschien spijt van krijgen, maar daarmee heb ik het toch gezegd.

De voorzitter: Een gewaagde stelling.

Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u, collega's, voor de reflecties en vragen.

Ik zal misschien eerst even verduidelijken wat ik precies heb gezegd, of toch heb willen zeggen – maar ik denk dat het in het verslag ook zo na te lezen zal zijn. Ik heb gezegd dat gedwongen samenwerking volgens mij niet functioneert en dat als men niet bereid is om te spreken, te luisteren, naar suggesties te luisteren en dergelijke meer, die aanwezigheid dan geen zin heeft. Ik heb mij niet uitgesproken over de reële intenties. Ik weet het zelfs niet, want ze hebben mij niet geantwoord. Ik kan moeilijk een intentieproces maken over hoe de GGC-Collegeleden daarnaar kijken. Ik kan niet in hun hoofden kijken. Het is dus nogal moeilijk om te zeggen of de voorwaarde 'als' vervuld is.

Mijnheer Bex, het is een interessante reflectie. Gisteren was er een interessant debat van de Vrijdaggroep, waar het ook ging over de Brusselse instellingen. Collega Van den Brandt was er trouwens ook aanwezig. We moeten zeker ook de Brusselse instellingen in een volgende staatshervorming – die er wat mij betreft eerder vroeg dan laat moet komen – tegen het licht houden. Dat de GGC zoals die vandaag bestaat daarin niet kan blijven functioneren zoals ze vandaag functioneert, is voor mij glashelder. De GGC is een relict uit het verleden dat bijgestuurd moet worden.

Tegelijk denk ik dat het zinvol is dat er regelmatig en structureel overleg is tussen de Vlaamse overheid en de Brusselse overheid, of dat nu de GGC of het gewest is. Bij de GGC is het natuurlijk het meest tastbaar omdat het gaat over persoonsgebonden zaken, waar wij als Vlaamse Gemeenschap ook heel nauw bij betrokken zijn. Dat daar een structureel overleg over is, vind ik belangrijk. Ik denk dan ook dat de concretisering van de Bijzondere Brusselwet, zoals ik die heb vooropgesteld in mijn brief samen met mevrouw Glatigny, een werkbare optie is, vandaag en ook in de toekomst. Bovendien – en ik zal een beetje Latijn gebruiken – is het niet omdat je reflecteert over de toekomst dat je vandaag de wet en de regels niet moet toepassen. De Latijnse spreuk die daar geldt, is: 'Non de legibus, sed secundum leges iudicandum est.' Er moet niet over maar volgens de wetten geoordeeld worden. Het is goed om de reflectie te starten, maar vandaag verwacht ik wel van de GGC dat ze de Bijzondere Brusselwet naleeft – laat dat ook duidelijk zijn.

Het zit op het niveau van de minister-president. Wat mij betreft kan dat zeker op het Overlegcomité aan bod komen. U weet, mijnheer Vanlouwe, dat het de eerste minister is die de agenda van het Overlegcomité vaststelt en dat er ook een reglement is om agendering te doen. Het is in handen van onze minister-president om dat desgevallend te doen wanneer hij dat aangewezen acht. Wat mij betreft, is dat zeker een piste die verdedigbaar is. Maar opnieuw: ook daarover kunt u misschien de minister-president bevragen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Er zijn heel wat punten waar ik het volledig mee eens ben. Ik neem aan dat u het ook wel eens op een ministerraad ter sprake zult brengen, maar ik zal het ook zeker aanbrengen bij de minister-president, zodat het eindelijk opgelost kan worden.

We zullen niet helemaal aan tekstexegese doen, maar als men u niet uitnodigt, als men u niet antwoordt, dan denk ik dat men niet bereid is om te praten. Ik kan alleen maar vaststellen dat wanneer men overleg wil hebben, dat overleg natuurlijk mogelijk moet worden gemaakt. Hier stel ik vast dat dit niet gebeurt.

Mijnheer Bex, er zijn controlemechanismes, er zijn zeventien verkozenen in het Brussels Parlement. Ik hoop dat u dat ook al niet in vraag begint te stellen. Er zijn er veel te veel in het Brussels Parlement. Maar we spreken hier over overleg tussen

ministers. We moeten geen appelen met peren vergelijken. Er staat in de wet dat de Vlaamse minister bevoegd voor Brussel het recht heeft om met raadgevende stem aanwezig te zijn en dat wordt nu al twintig jaar onmogelijk gemaakt. Wanneer een wet niet wordt nageleefd, moeten we die niet tegen het licht houden, maar moeten we ervoor zorgen, als dat een goede wet is, dat die wordt nageleefd. Er zijn wetten die ik ook niet wens te respecteren, maar die ik ook zal respecteren omdat daar toen een meerderheid voor was. Die wetten gelden ook voor bestuurders zelf, want anders is dat een vorm van ongehoorzaamheid.

Ik pleit voor structureel overleg, vooral voor partijen die deze vorm van federalisme hoog in het vaandel dragen. Ons wordt soms wel eens verweten dat wij aan vechtfederalisme doen, maar ik stel vast dat de partijen die ons dat verwijten, ervoor zorgen dat er geen structureel overleg mogelijk is.

Minister, ik blijf erbij dat het absoluut nodig is dat u aanwezig bent. Het beleid over corona van minister Van den Brandt werd gedelegeerd aan haar Franstalige collega Maron, wat ook manifest in strijd was met de wet. Dan denk ik dat het absoluut noodzakelijk is dat dit niet meer zou gebeuren en dat iedereen zijn verantwoordelijkheid opneemt. Ik heb er absoluut vertrouwen in dat u via de minister-president zult proberen om dit op de agenda van het Overlegcomité te zetten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.